

[Kent Kirk]

ringsforanstaltninger, men det er så sandelig også vigtigt at arbejde med de flerårige kvoter. En af de ting, vi har forsøgt på i mange år, er at få Norge med til på en række områder at lave flerårige kvoter, hvilket ville have stor betydning for det danske fiskeri. Derfor skal man da ikke opgive dette princip.

Hr. Henning Gjellerod er nødt til at adskille kvoter som fordelingsinstrument nogle lande imellem og kvoter som bevaringsinstrument. Det er det, vi bl.a. siger i det dagsordensforslag, der er fremsat. Vi siger, at vi ikke ønsker kvoter brugt som et biologisk bevaringsinstrument. Der ønsker vi de tekniske regler indført, og dér ønsker vi, at man skal bruge de økonomiske incitamentter for at få det gennemført.

Anden næstformand (Grove):

Jeg har noteret yderligere tre korte bemærkninger. Derefter agter jeg at gå videre i ordførrækken.

Først hr. Tørnæs.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg ved ikke, hvor stor underholdningsværdi hr. Risgaard Knudsens indlæg har, men sagligt set er det uden enhver form for begrundelse. Det er sagt flere gange. Men jeg vil alligevel spørge hr. Risgaard Knudsen, og det er muligt, at vi kan få et klart og præcist svar fra hr. Risgaard Knudsen: Foretrækker hr. Risgaard Knudsen kvoter opretholdt som biologisk bevaringsredskab frem for maskestørrelser og mindstemål, altså tekniske bevaringsforanstaltninger? Jeg skal gerne gentage det, hvis hr. Risgaard Knudsen ikke har forstået det. Spørgsmålet er præcist og klart.

Ud fra de indlæg, hr. Risgaard Knudsen er kommet med, kunne man få det indtryk, at hr. Risgaard Knudsen foretrækker at have kvoter som biologisk bevaringsredskab. Derfor er mit spørgsmål: Er det virkelig sandt, foretrækker hr. Risgaard Knudsen kvoter som biologiske bevaringsredskaber med alle de gener, som det betyder, også for vendsysselske fiskere, eller er hr. Risgaard Knudsen indstillet på, at de kan og bør og skal erstattes af tekniske bevaringsforanstaltninger?

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Kent Kirk, for jeg vil godt melde mig som en af dem, der ikke har særlig lang erfaring som fisker. Derfor har jeg ikke helt forstået det dér med forskellen på kvoter som biologisk bevaringsforanstaltning og kvoter som fordelingsinstrument. Jeg tror nok, jeg forstår det, når det gælder arter, hvor der er store forekomster, f.eks. rødspætter. Så kan jeg forstå at der er forskel, for så træder det med fordelingen ligesom ikke i kraft, for dér er kvoterne store nok.

Men hvori ligger forskellen på de to begreber, når det gælder f.eks. de meget små torskeforekomster i Østersøen? Man vil gerne bevare dem rent biologisk, men hvordan undgår man så at bruge kvoterne også som fordelingsinstrument? Der er et eller andet, jeg ikke helt har forstået.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Nu er jeg jo blevet kaldt frem på talerstolen såvel af hr. Kent Kirk som af hr. Tørnæs, og det forudsætter vel, at jeg får nogle få sekunder ekstra? (*Munterhed*).

Anden næstformand (Grove):

Nej, det er ikke tilfældet.

Risgaard Knudsen (S):

Når hr. Kent Kirk er så optaget af at høre mere om de spanske fiskere, som man må forudse vil begynde at interessere sig for Nordsøen, hvis Venstre får sit principielle synspunkt om kvoternes fjernelse tilgodeset, vil jeg gerne herom sige, at der er jo ingen, der er i tvivl om, at spanske fiskere og deres organisationer har været meget optaget af at komme op i Nordsøen og fiske. Og jeg er heller ikke i tvivl om, at i sig selv er det et spørgsmål, som vil komme til at optage sindene ikke så lidt, bl.a. når havfiskerne mødes til møder, generalforsamlinger og delegeretmøder i den kommende tid.

Når så hr. Tørnæs stiller mig det meget kontante spørgsmål, om jeg vil gå ind for kvotesystemets bibeholdelse, må jeg dertil sige – uden at citere fra Folketingets Markedsudvalg – at jeg under den tidligere regering – jeg tror, det var i december måned – på linie med repræsentanter for partiet Venstre i Tingets Mar-